

عنوان مقاله:

بررسی تغییر پذیری اقلیمی در ایران با بهره گیری از مدل های آماری

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات منابع آب ایران، دوره 1، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه رحیم زاده - عضو هیات علمی / پژوهشگر هوشمند هوشناسی

ابراهیم فتاحی - عضو هیات علمی / پژوهشگر هوشمند هوشناسی

سیده فاطمه حسینی دستک - کارشناس / ریاضی کاربردی

خلاصه مقاله:

هیات بین الدول تغییر اقلیم (IPCC) در سال ۱۹۹۵ میلادی بر تغییرات جهانی حاکی از افزایش دمای کره زمین حدود ۷/۰ درجه سانتی گراد از نیمه دوم قرن نوزدهم اشاره نموده است. این گرمای جهانی سبب افزایش مقادیر حدی و شرایط آب و هوایی بد در دوره های نه چندان دور می شود. کلی ترین نتایج بدست آمده از گرمایش جهانی عبارتند از تغییرات موسمی کم، نوسانات زیاد در دمای روزانه، بارش و افزایش آنتروپی سیستم که باعث افزایش فراوانی رویدادهای حدی می شود. کم تر شدن فراوانی روزهای سرد، تداوم موج های گرمایی، وقوع سیل و شرایط حدی دیگر از جمله آثار زیانبار گرمایش جهانی می باشد. سازمان هواشناسی جهانی^۲، هیات بین الدول تغییر اقلیم و سایر نهادهای بین المللی ذیربط در جهت توسعه روشهای آماری و بکارگیری و استفاده آنها در مسائل مرتبط با تغییر اقلیم دست به اقدامات متعددی زده اند. هدف از ارائه این مقاله توجه آمارشناسان به گستردگی علم آمار در مسائل تغییرات اقلیمی است که از مهمترین مسائل امروزی انسان بشمار می آید. بعلاوه با توجه به بررسی های تغییرات اقلیمی در سطح کشور در پریود ۱۹۵۱-۹۷ سعی شده است نتایج آماری بررسی ها از دیدگاههای مختلفی ارائه گردد. این نتایج برای پارامترهای مختلفی از جمله دما و بارش هم در مقیاس های سالانه و هم در مقیاس های روزانه صورت گرفته است. نتایج فوق گویای وجود تغییراتی همچون روند، جهش، نوسانات غیر معمول، تغییر در تابع توزیع در میانگین های سالانه و همچنین تغییراتی در شاخص های حدی از جمله تداوم موج های گرمایی، دامنه شبانه روزی دما، طول دوره رشد و غیره می باشد.

کلمات کلیدی:

گرمایش جهانی، تغییرات اقلیمی، روشهای آماری، شاخص های حدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606719>

